

VOETENBORD FRUSTRATIE

Ha, een uurtje tussendoor vrij: het is prachtig roeiweer, dus snel het water op! Vlug omkleden, bootje uit de loods, hup erin en even het voetenbord afstellen. Maar dat 'even' kan ik vergeten. Het zit muurvast. Wat is dat toch met die voetenborden? De wereld hangt van technische hoogstandjes aan elkaar, we vliegen naar de maan, maar een voetenbord dat zich soepel laat verplaatsen, kunnen we niet maken?

Tekst: Florrie van der Kamp, illustratie: Ellen Spanjaard

Ik duw en trek eerst subtiel, later met meer geweld want ik raak gefrustreerd: mijn roeiuurtje wordt steeds korter door dit oponthoud. Het voetenbord geeft geen centimeter toe. Ik stap weer uit de boot, dan kan ik er beter bij. De harde ribbels van onze mooie nieuwe vloten prikken geniepig in mijn knieën. Heel voorzichtig probeer ik de dingen die over de railtjes moeten glijden op te tillen, dat helpt nog wel eens. Maar er zijn drie railtjes, en ik heb maar twee handen ... geen succes. Dan een klap ertegen. Ha beweging! Helaas, nu zit ie scheef, ook niet fijn. Nog een klap. Ojee, het kielrailtje is eruit geschoten. AARGHH! Nu moet alles los en opnieuw erin geprutst. De glinsterende Amstel lokt, ik zie andere roeiers vrolijk voorbijvaren ... Gelukkig komt iemand me te hulp, die niet gehinderd door frustratie heel rustig het zaakje weer in orde maakt. Eindelijk roei ik weg. En terwijl mijn frustratiehartslag langzaam overgaat in een lekkere roeihartslag, mijmer ik over dit voetenbordprobleem. Licht dit aan mij? Ik zie toch ook regelmatig anderen ermee worstelen, en niet alleen onhandige types zoals ikzelf. Gisteren nog zo'n snelle jeugdwedstrijdroeier vloekend op het vlot bezig gezien.

Dit moet toch beter, soepeler, gemakkelijker kunnen? Ik kijk na terugkomst eens in de verschillende boottypes. De scheehouten wherry heeft een prachtig simpel systeem: de houten plank die dient als voetenbord kan je verplaatsen als een bord in een afwasrek, of een boterham in een broodrooster. Fluitje van een cent. In de wherry met rolbank zit een systeem met pinnetjes in een gat, werkt ook. De afstel mogelijkheden zijn wel wat minder subtiel dan bij de ribbelrailtjes, maar hoe subtiel is nodig?

Waarom is er nooit iets handigers gemaakt? Interesseer het botenmakers niet? Is het financieel niet interessant om iets beters te ontwikkelen? Hebben roeiers nooit geklaagd? Wedstrijdroeiers zitten waarschijnlijk niet vaak met dit probleem: ze roeien in vaste boten die ze nauwelijks of niet met anderen hoeven te delen, en stellen die gewoon één keer goed af. Net zoals de mensen met een eigen boot. 'Dat is een van de redenen dat ik zo blij ben met mijn eigen boot. Nooit gedoe daarmee,' vertrouwt een tevreden skiffbezitter me toe.

Onze matcom herkent het probleem wel. 'Misschien zou het al helpen als het kielrailtje gemakkelijker te verstellen zou zijn, dan heb je nog maar twee handen nodig', oppert hij nadenkend. Maar een afdoende oplossing ziet hij ook niet een-twee-drie.

Ik moet denken aan een cellist, we noemen hem Jan (zo heet ie trouwens ook). Al jarenlang speelt hij in allerlei orkesten en ensembles in allerlei zalen en kerken. Heel vaak komt het voor dat de verlichting in die zalen zo sfeervol is, dat je je muziknoten niet kan lezen. Losse lessenaarlampjes bestaan wel, maar of ze geven geen goed licht, of je kan ze niet goed vastmaken op je lessenaar. Jan, naast een goede cellist ook (elektro)technisch begaafd, besloot voor eens en altijd dit probleem op te lossen. Hij ontwikkelde de ultieme lessenaarlamp,

vast te maken op alle typen lessenaar, met ledverlichting – niet te wit, niet te geel – over de hele breedte van je bladmuziek. Kortom ideaal! Eindelijk opgelost dit probleem. Musici blij, minder foute noten, minder vermoeide ogen, mooiere muziek. Diverse orkesten in binnen- en buitenland hebben zijn lampjes inmiddels aangeschaft.

Ik wil eigenlijk dat Jan komt roeien bij ons. Dan weet ik zeker dat dat voetenbordprobleem snel en grondig opgelost zal worden. Jammer genoeg heeft hij geen roeiaspiraties. Maar hebben wij bij Willem III niet onze eigen 'Jan' rondlopen? Dat kan ik me bijna niet voorstellen ...

Techneuten: voel je uitgedaagd!

TOERAGENDA 2022

Niets is zeker in deze coronatijd maar als het aan ons ligt, wordt 2022 weer een toerjaar als vanouds.

za. 23 april

Nieuwe ledentocht

We varen met zoveel mogelijk nieuwe leden (en dat zijn er, omdat vorige nieuwe ledentochten niet door konden gaan, heel wat!) een mooi rondje door de stad en strijken dan neer op een terrasje voor een rondje van de zaak.

za. 14 mei

Voorjaarstocht

Dit keer gaan we een rondje Ronde Hoep varen tussen de opkomende bloemen en de jonge drijfsijsjes

za. 2 juli

Zomertocht

We doen een rondje Vinkeveen. Dit gaat een stevige tocht worden (40 km) en we hopen natuurlijk op een prachtige zaterdag.

zo. 21 augustus

Magnum marathon

Een tocht van 52 km over Vecht en Amstel, die meetelt voor het KNRB lange afstand klassement. Er doen lang niet altijd ploegen van onze eigen vereniging mee en we hopen dat dit nu gaat veranderen.

za. 24 september

Lichtjestocht

Een avondtocht door de grachten met verlichte boten. De tocht kan altijd op veel belangstelling rekenen van zowel Willem III'ers als van verenigingen uit het land.

za. 19 november

Snerttocht

In het schemer door de grachten en dan, om op te warmen, heerlijke snert in de sociëteit.

Alle tochten worden zo'n twee weken van te voren aangekondigd op de website en voor de nieuwe ledentocht wordt een persoonlijke uitnodiging gestuurd, maar zet de data maar vast in je agenda. Wij hebben zin in een prachtig toerjaar met veel deelnemers.

De toercommissie

toercommissie@willem3.nl